

Neustavnim je proglašen deo člana 12, st. 1 koji se odnosi na ulogu nacionalnih saveta u predlaganju članova upravnog odbora u ustanovama u kojima se u većini odeljenja obrazovno-vaspitni rad izvodi na jeziku nacionalne manjine, kao i stavovi 3 i 4 istog člana. Dalje, Ustavni sud je konstatovao da je tačkom 5 člana 15 nacionalni savet bio u mogućnosti da daje mišljenje u postupku utvrđivanja broja učenika za upis u srednju školu, i da daje saglasnost na broj učenika za sticanje stručne sposobljenosti, prekvalifikacije, dokvalifikacije i specijalizacije, a da pri tom nije naglašeno da se ova odredba može odnositi samo na one srednje škole u kojima se nastava izvodi na jeziku nacionalne manjine čime se izlazi iz ustavom garantovanih ovlašćenja.

U oblasti obaveštavanja Ustavni sud je utvrdio neustavnost odredbe iz člana 19, st. 2 prema kome Republika, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave kao osnivač javnih preduzeća i ustanova u oblasti javnog informisanja koje u celini ili pretežno vrše informisanje na jeziku nacionalne manjine može u sporazumu sa nacionalnim savetom u celini ili delimično preneti osnivačka prava na nacionalni savet. Odluka Ustavnog suda u ovom slučaju oslanja se na već donetu odluku kojom je neustavnim proglašena odredba Zakona o pravima i slobodama nacionalnih manjina prema kojoj je Republika mogla da osniva posebne radio i televizijske stanice koje bi emitovale programe na jezicima nacionalnih manjina. Naime, Zakonom o elektronskim medijima koji predstavlja krovni zakon u ovoj oblasti predviđeno je da dozvolu za pružanje medijske usluge ne mogu dobiti: Republika Srbija, autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave; privredno društvo, ustanova ili drugo pravno lice čija su sredstva u celini ili delom u javnoj svojini, odnosno čiji je osnivač Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave. Međutim, Ustavni sud je istakao da se ne dovodi u pitanje ranije izvršen prenos osnivačkih prava nad pojedinim javnim glasilima.

Takođe prestale su da važe i odredbe člana 20, tačke od 1 do 4. Prema ovim odredbama nacionalni savet je imao ovlašćenje da: 1) daje mišljenje u postupku imenovanja članova upravnog odbora, programskog odbora i generalnog direktora Radiodifuzne ustanove Srbije, ako ta ustanova emituje program na jeziku nacionalne manjine; 2) daje mišljenje u postupku imenovanja članova upravnog odbora, programskog odbora i generalnog direktora Radiodifuzne ustanove Vojvodine, ako ta ustanova emituje program na jeziku nacionalne manjine; 3) utvrđuje kriterijume za izbor odgovornog urednika programa na jeziku nacionalne manjine u ustanovi javnog servisa; 4) predlaže upravnom odboru radiodifuzne ustanove imenovanje odgovornog urednika programa na jeziku nacionalne manjine od kandidata koji se prijave i ispunjavaju uslove konkursa.

Ustavni sud smatra da član 24 kojim je uređen prenos osnivačkih prava, u celini ili delimično, nad obrazovnim ustanovama u kojima se nastava odvija na jeziku nacionalne manjine i ustanovama kulture čija je osnovna delatnost očuvanje i razvijanje kulture nacionalne manjine, ustanovama koje obavljaju javno informisanje isključivo na jeziku nacionalne manjine, kao i onim ustanovama koje su proglašene za ustanove od posebnog značaja za nacionalnu manjinu, nije u skladu sa Ustavom. Sud smatra da je pravno utemeljeno da osnivač može preneti osnivačka prava ustanove ali je potrebno da do prenosa dođe na osnovu saglasnosti volja osnivača i pravnog lica na koje se prenosi